

SLOVENSKI NAROD.

izhaja vsak dan zvečer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Revizija klerikalnih zadrug.

Poljedelsko ministrstvo je pred kratkim nekako skrivaj odposlalo gospoda Štefana Richterja in še necega drugega gospoda na Kranjsko, da revidirajo klerikalne zadruge. Ta dva gospoda sta se oglasila v Ljubljani pri »Gospodarski zvezi«, v spremstvu necega uradnika tega društva šla sta potem v Dobropolje, bila sta tudi v Trnovem pri Ilirski Bistrici in pri glasovitom kaplanu Lenassiju v Šmihelu in morda še kje drugje. Povsod sta se pomudila nekoliko ur in potem odšla. Kakor čujemo, prideta še jedenkrat na Kranjsko in bodeta nadaljevala svojo »revizijo«.

O tem ni nobenega dvoma, da tako površna, v naglici izvršena »revizija« absolutno ne more imeti pozitivnega uspeha, in bo vlada po tej »reviziji« ravno tako slabo in jednostransko poučena, kakor je sedaj, ko se drži tega, kar jej natvezi dr. Šusteršič.

Prave, temeljite, popolnoma objektivne revizije teh zadrug bi bili tudi mi veseli, ali taka revizija se ni nikjer izvršila. Vsak človek si predstavlja revizijo tako, da se najprej napravi popolna in pravilna bilanca, da se preceni blago, kar ga je v zalogi, po strokovnjakih, in sploh pri sestavi bilance postopa po trgovskih predpisih. Samo na ta način je možno dognati, katera zadruga gospodarskega značaja je aktivna, katera je pasivna.

Za poljedelsko ministrstvo, če se mu gre sploh za poljedelstvo in ne samo za politične interese klerikalizma, mora biti nadalje posebno važno vedeti natančno, s čim se kaka zadruga bavi. Klerikalci so pri nas uprizorili švindela, da so čisto navadna konsumna društva, ki se ponajveč ali izključno bavijo s prodajo špecerijskega blaga in žganih pijač, manufakturnega blaga in petjota krstili za »gospodarska« ali celo za »kmetijska« društva, dasi se ta društva preklicano malo menijo za preskrbovanje svojih članov s kmetijskimi

potrebščinami. Vsled tega bi se moralo pri reviziji natančno dognati, koliko prometa imajo dotična društva pri konsumnem blagu in koliko prometa pri kmetijskih potrebščinah, kajti ta promet kaže, kakšen je pravi značaj dotične zadruge, ali ima pravico se imenovati kmetijsko društvo ali je samo konsumno društvo, ki si je le prilastilo drugo ime, da zamore laglje v motni vodi ribariti.

Pri klerikalnih posojilnicah bi bilo posebno pazljivo obrabiti na varnost danih posojil. Znano je, da so velike svote razposojene na hipoteke, ki ne dajo nobene varnosti, ker so dotične neprimičnine preobremenjene, in da so na mnogih menicah podpisani poroki, ki sami nobenega kredita ne uživajo. Samo če bi se to resno preiskalo, bi se dal dognati dejanski položaj kake posojilnice, kajti pri denarnih zavodih je iztirljivost posojil prva stvar. Klerikalne posojilnice, ki imajo pri vsem svojem delovanju vedno politične motive pred očmi, računajo sedaj vedno, da se vse njih tirjatve dajo tudi realizirati, v istini pa je velik del razposojenega denarja samo na papirju iztirljiv.

Ta stvar zasluži tudi zategadelj posebno pozornost, ker delajo klerikalne posojilnice večinoma s tujim denarjem, svojih ulog itak nimajo skoro nič. Člani posojilnice jamčijo posojilničnemu upniku — navadno je ta »Ljudska posojilnica« — z vsem svojim premoženjem, in bodo torej ti zaupni in nepoučeni zapeljanci tisti, ktere zadene izguba, ako pride končno do poloma.

Končno pa bi bilo tudi pri reviziji od strani ministrstva treba preiskati, v koliko so opravičene govornice, da se je pri klerikalnih posojilnicah razvilo neke vrste novo oderuštvo, ki je tacega značaja, da dobri upliv posojilništva popolnoma paralizuje.

Za vzgled tacega oderuštva naj navedemo naslednji slučaj: V R. v kamniškem okraju je neki kmet potreboval 100

gold. Šel je k župniku, ki je glava posojilnice, in ta mu je obljubil, da dobi zahtevano posojilo, naj se le oglasi pri blagajniku. Ta blagajnik je gostilničar. Rečeni kmet je pet ali šestkrat moral priti h gostilničarju-blagajniku prosit za denar. Vselej je seveda moral dati za pijačo. Končno je dobil denar, a ta dan je moral v blagajnikovi gostilni narediti malo pojedino. Toda to je malenkostno v primeri s stroški, ki jih je mož imel, da je dobil dva poroka. Poroštvo je postalo stvar, ki jo gotovi ljudje izkoriščajo na ta način, da prevzamejo poroštvo proti plačilu. V našem slučaju je omenjeni kmetič moral za poroštvo plačati vsakemu po 10 gld. in ju povabiti na pijačo. Od izposojenih 100 gld. je možu vsega skupaj ostalo samo kacic 70 gld., okroglo 30 gld. pa je za pridobitev posojila porabil na stroških! To je gotovo nezaslišano, a taki slučajji že niso nič ne navadnega več, zlasti pri malih klerikalnih posojilnicah.

To so najvažnejši momenti, na ktere bi se moral jemati ozir, če se hoče dobiti pravo sliko o klerikalnem združništvu. Samo na podlagi take revizije bi zamogla vlada priti do spoznanja, kaj jej je storiti, s površnim pregledovanjem, tako en passant mej prvim in drugim jutrekom pa se ničesar ne spozna, in zato tudi ne obetamo prav nobenega uspeha od revizije, ki se je začela in ki se hoče na ta nedostaten način nadaljevati.

V Ljubljani, 12. novembra.

Stara igra.

Nemci si v Avstriji še vedno domišljajo, da so fruges consumere nati, da so narod, ki sme jedini žeti in si polniti svoje žitnice, vsi drugi narodi pa so poklicani le za to, da delajo, se žrtvujejo in stradajo. Vsak uspeh drugih narodov smatrajo za oškodovanje nemškega naroda. Ako jim je vlada še toli naklonjena, smatrajo to le za njeno dolžnost, hvaležnosti pa ne poznajo. Koerber jih boža na vse

načine, ugodil jim je glede jezikovnega vprašanja docela, a vendar nočejo izpremeniti svoje taktike ter delajo vladi težave, kjer le morejo. Koerber ima prav v svojih prijateljih in v svojih protežirancih največje sovražnike. Sedaj se branijo celo votirati mu dispozicijski fond, in grozé, da odklonijo proračun, ako se ne izbrišejo nekatere točke, ki so na korist češkim in poljskim kulturnim svrham. To mora biti Koerberju, ki se je Nemcem vedno kazal skrajnje mehkega, jako neljubo, kajti odpora od te strani ni pričakoval. Ali Nemci so bili vedno taki: ako jim je dala vlada prst, so hoteli imeti vso roko. Nemci hočejo, da bodi Koerberjeva vlada odločno nemška in odločno protislovanska. Sicer mu grozi levica s tistim preganjanjem, kakoršnega je doživel Baden. Ako pa se Koerber uda Nemcem, se mu upro združene slovanske stranke, in kabinet ne bo mogel s svojim programom nikamor. Položaj Koerberjev je torej danes skrajnje neugoden in nevzdržljiv samo radi brezmejnega in nesramnega lakomnosti Nemcev.

Volitve v hrvatski dež. zbor

so se izvršile čisto po želji bana Hedervaryja. Sabor je bil nenadoma razpuščen in volitve so se vršile takoj nato. Opozicijske stranke se zato niso mogle pripraviti zadostno na boj, vlada pa je rabila zopet svoj aparat z vso brezobzirnostjo. Toliko nasilstev, kolikor se je primerilo pri volitvah na Hrvatskem, je možno pričakovati le še na Ogrskem in v Galiciji. Agitatorje za opozicijske kandidature so zapirali, volilce odganjali, terorizirali in podkupljali. Josip Muzler, bivši kandidat opozicije, je priobčil v »Agr. Tagblattu« ironično zahvalo, ki je značilna. Muzler se zahvaljuje onim, ki so mu obljubili, da bodo glasovali zanj, a so se končno volitvi odtegnili, dalje onim, ki so obljubili, da se bodo odtegnili, pa so potem le glasovali za Madjarona in nekemu volilcu, ki je dvakrat trdno obljubil, da bo volil opozicijsko, a je končno vendarle oddal

LISTEK

Jerica in Marta.

Povest. Spisal Rudolf Arko.

(Dalje.)

III.

Kobalov Tomaž je zasnubil Jerico ter jo tudi dobil. Praznovali so ženitovanje. Jedli in pili brez konca, si polnili želodec, si omamljali glave ter hvalili velikodušnost župnikovo, da je dal tako rad Jerico Tomažu. In župnik je težko dihač zagotavljal svate ter ženina, da mu je sreča, večna in zemeljska sreča njegovih ovčic edini smoter, edini cilj. . . da mu je bilo to sveta naloga, katero je in bo vedno izpolnjeval. In začel je praviti, koliko je že dobrega storil za svoje duše, pri tem je živahno mahal z rokama, da sta njegova soseda obračala glavi proč, da jih ne zadene s svojo tolsto roko. . . Prišel je zopet v oni ogenj, ko ni mogel nehati govoriti. In svatje so bulili pijane oči, zijali ter kimali z glavami. In ko je župnik videl to druhal pred seboj, postajalo mu je nekako gorko pri srcu, čutil se je zadovoljnega, da je vzgojil tako ubogljivo ljudstvo. . .

Župnik je še govoril in začel praviti Tomažu, da je dobil v Jerici nevesto, za katero ga sme zavidati vsakdo. . . dobro,

skrbno, ljubeznivo, nerazvajeno, boga boječo ženo, katera dobro pozna nalogo, katero ima žena napram možu. . . Tomaž se je s svojimi svetlimi pogledi zahvaljeval župniku ter tupatam pogledaval na desno svojo nevesto, ki se je prikrito smehljala govorečemu župniku. . . Nekateri svatje so se upijanili, kimali z glavami ter dremali, vino je iz prevrnenih kupic teklo na tla ter ondi napajalo suhe deske. . . In bili so zadovoljni v tem svojem stanju, saj so se najedli in napili najboljšega, kakoršnega jih ne čaka niti v največjih praznikih. . . Včasih je poskušal kdo z grgrajočim glasom peti, toda glas mu je zamrl v grlu. Slišalo se je grčanje dveh svatov, ki sta spala ob peči. . . Župnik se je poslavljaval pri Tomažu, kateri ga je spremljal do vrat. Skoraj pri vsakem koraku sta postala. Župnik mu je pravil tudi o dolžnostih, katere mu naklada krščanska vera kot možu, kot očetu — če mu Bog da družino. . . Tomaž je molčal, govoriti se ni upal, ker to bi bilo predrzno. . . In to je župniku ugajalo, ker je navajen, da so vsi molčali, kadar je govoril. Župnik se je poslovil ter šel proti domu. . .

Bil je lep zimski večer. Z jasnega neba je sijala luna ter trosila svojo svetlobo po belem snegu, ki se je blesketal kakor kopice biserov. . . Včasih se je začulo lajanje kakega psa, ki se je pa po-

izgubilo v jasno noč. . . Narava je spala ter si krepčala moči. . .

IV.

Kobalov Tomaž je postal nekako ošaben, ponosen. Začel se je zavedati, da ni več navaden kmet, ampak da se sme prištevati oni vrsti ljudij, katerim pravijo »gospoda«. In kot tak je nad kmetom, ne spošabi se, da bi zahajal v družbo kmetov. Ogibal se je teh ljudij, le kadar je bil primoran, je izpregovoril kako besedo s tem ali onim.

Župnik ga je večkrat obiskoval ter mu svetoval zdaj to, zdaj ono. . . Tomaž ga je skoraj oboževal, ker je spoznal, da je uprav župnik oni, ki ga je povzdignil iz smrdljivega blata sodrge. . . In ko je klal, je nesel vedno iz hvaležnosti najlepše kolone župniku. . .

Dobro se mu je zdelo, če so ga videli vaščani, ko se je vračal iz župnišča. Gledal je vesel zavistne obraze. Toda to ga ni motilo, ošabno je stopal po vasi ter zasmehljivo pogledoval uboge pare. . .

Jerica je gospodinjala; hodila po hiši ter godrnjala nad staro teto, ki ni znala več kuhati. In stara, sključena teta je voljno prenašala godrnjanje mlade gospodinje, se natihoma čudila, da je tako nenkrat pozabila kuhati ter se tolažila, da jo bo skoraj rešila smrt. . . Vidno se je starala. Delati je morala več nego prej,

kajti mlada gospodinja je bila bolj gosposka in si ni hotela umazati prstov s sajami. In Tomaž ji ni oporekal, pritrjeval ji je, kajti čemu bi redili zastojnjo teto, to staro, sitno, čmerikavo babnico — čemu bi pustili, da bi polegala za pečko ter kradla Bogu čas! . . . In stara ženica je garala kakor živina, natihoma pa molila. . . molila, da bi Bog dal srečo mladim, njej pa lahko smrt. . .

Jerica je gospodinjala, hodila je po dvorišču ter zmerjala dekle, ki niso prav polagale kravam, godrnjala nad hlapci, ki so prepočasi napajali konje. In dekleta in hlapci so se spogledovali ter molče nadaljevali svoje delo. Le včasih je kdo natihoma želel, da bi »kmalu vrag pobral« to sitnico.

Bilo je v šestem mesecu, odkar sta bila Kobalov Tomaž in Jerica mož in žena. . . Huda vročina je pritisnila. Bila je skoraj suša, in ljudje niso godrnjali. Bila je košnja. Sušili so, da je bilo veselje. In vsa vas je bila napolnjena z aromatičnim duhom posušenih mrve.

Toda Jerici ni ta vročina nič kaj prijala, ti aromatični duhovi ji niso z veseljem napolnjevali njene duše. Postajala je zamišljena, skoraj žalostna. . . Sitna je bila tako, da so ljudje jedva še prenašali to vedno godrnjanje in mrmranje. Toda molčali so ter zelo začudeno pogledovali gospodinjo. (Dalje prih.)

Darila.

Družbi sv. Cirila in Metoda so od 10. oktobra do 7. novembra poslali prispevke p. n. gospoda in društva: Upravništvo „Slov. Naroda“ 277-58 K, uredništvo „Slovenca“ 10 K, nadzupnik Fr. Korošec pri Sv. Križu poleg Slatine volilo + Sim. Škorca 200 K, dr. Iv. Geršak v Ormožu na St. Vrazovem rojstnem domu v Cerovcu nabranih 8 K, Rud. Bračko v Št. Ilju v Slov. goricah volilo + Marije Bračko 10 K, posojilnica v Cerknici 20 K, kapl. Fr. Gomilšek v Jarenini dar vesele družbe ob slovesu 6 K, litijsko-šmartinske Slovenke za Martinovo 100 K (po Sl. „N.“); [p]ojdružnice: Sentjakobsko-trnovska ženska v Ljubljani 400 K, šentpeterska moška in ženska v Ljubljani dohodek veselice 811-37 K ter pokroviteljstvo dra. Val. Krisperja 200 K, ženska v Idriji 76 K, akademična v Gradcu 52 K, moška na Vrhniki 116 K, moška in ženska v Krškem dohodek veselice 182 67 K. — Meseca oktobra je družba imela 2720 65 K dohodkov in 4354 58 K stroškov.

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Izborna deluje

Tanno-Chinin tinktura za lase okrepuje in ohranja lasišče in preprečuje izpadanje las.

Cena steklenici z rabilnim navodom 1 K.

Jedina zaloga:

dež. lekarna M. Leustek, Ljubljana
Resljeva cesta št. 1, zraven cesar Franc Jožefovega mostu. (27-45)

Zagreb, 30. aprila 1901.

Gg. Žnidaršič & Valenčič
Ilir. Bistrica

prva kranjska tovarna testenin,

Gospod J. Weiser je prejel danes odposlane makarone ter Vam moramo izreči (1727-14)

največje priznanje

kajti blago je v istini izvrstno.

Prva zagrebska agenturna zadruga.

Meteorologično poročilo.

Vikina nad morjem 806-9 m. Srednji sračni tlak 786-0 mm.

Nov.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C.	Vetrovi	Nebo	Možna v. št. m.
11	9. zvečer	733 5	4 4	sl. jug	jasno	0 0 mm.
12	7. zjutraj	734 0	3 3	sl. svzh.	oblačno	
	2. popol.	732 8	8 8	sl. zahod	oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura 4 2°, normala: 4 6°.

Dunajska borza

dne 12. novembra 1900.

Skupni državni dolg v notah	98 65
Skupni državni dolg v srebru	98 50
Avstrijska zlata renta	118 50
Avstrijska krona renta 4%	95 50
Ogrska zlata renta 4%	118 05
Ogrska krona renta 4%	93 —
Avstro-ogrsko bančne delnice	1805 —
Kreditne delnice	618 75
London vista	259 25
Nemški državni bankovci za 100 mark.	117 20
20 mark	23 47
30 frankov	19 04
Italijanski bankovci	92 75
3 kr. cekici	11 30

Bogu Vsemogočnemu je dopadlo moga nepozabnega, dragega soproga, oziroma iskreno ljubljene, dobrega očeta

Albina Peternella

vodjo v pokoju

po dolgi mučni bolezni v boljše življenje k sebi poklicati. Umrli je vdan v voljo Vsemogočnega, previden s sv. zakramenti za umirajoče, 11. t. m. ob polu 12 uri po noči v 58. letu svoje starosti.

Pogreb dragega pokojnika bo v sredo dne 13. novembra, ob 4. uri popoldne v hiši žalosti sv. Petra cesta št. 77, slovesno blagoslovljeno in na pokopališče k sv. Krištofu v lastno rakev k večnemu počitku položeno.

Svete maše zadušnice se bodo darovale v četrtek 14. novembra ob 8. uri zjutraj v farni cerkvi sv. Petra.

Ljubljana, 12. novembra 1901.

Josipina Peternell roj. Schott, soproga. — Ernst Peternell, c. in kr. pomorski kapitan, Albin Peternell, c. in kr. častnik, sinova. — Ella, Stefani, Helena Peternell, hčere. — Karl Peternell, zdravnik, Anton Peternell, nadučitelj, brata. — Josef Terdin, železniški adjunkt, zet. — Roza Peternell roj. Schlegel, sinova. (2482)

Ljubljanskega Zvona 19. oziroma 20 letnikov in pet letnikov (1889, 1891, 1892, 1893, 1894) „Dom in Sveta“ se za primerno ceno prodajo. Več pove J. Bonač, trgovina s papirjem v Ljubljani.

Firm. 119/1.

Ges. I.—10/1.

Kundmachung.

Vom k. k. Kreisgerichte Rudolfswerth a/s Handelsgerichte wird bekannt gemacht, dass die Protokollierung der Firma

„Rossi & Venchiarutti“

für die Übernahme von Erdarbeiten bei der Tri-failer Kohlenwerksgesellschaft in Gottschee mit dem Sitze in Gottschee im Handelsregister für Gesellschaftsfirmen vollzogen und zugleich ange-merkt wurde, dass das Unternehmen von den Herrn Silvio Rossi und Eugenio Venchiarutti als offenen Gesellschaftern am 10. Februar 1901 be-gonnen wurde und dass beide zur Firmazeichnung berechtigt sind. (2481)

K. k. Kreisgericht Rudolfswert
Abth. I., am 5. November 1901.

(Razglas. C. kr. okrožno kot trgovsko so-dišče v Novem mestu javlja, da se je izvršilo v trgovskem registru protokoliranje tvrdke „Rossi & Venchiarutti“ za prevzete premogokopov pri trboveljski premogokopni družbi v Kočevju, s se-dežem v Kočevju. Ob enem je bilo naznanjeno, da se je podjetje gospodov Silvia Rossi in Eugenia Venchiarutti kot javnih zadržnikov pričelo 10. februarja 1901 ter da sta oba upravičena podpisavati tvrdko. — C. kr. okrožno sodišče v Novem mestu, odd. I., dne 5. novembra 1901.)

Priznane naravna

istrska vina

pošiljata po nizki ceni (2010—18)

Rebec & Zalaznik, Pulj.

Ges. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1901. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 5! m dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pon-tabel, Beljak Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Geneve, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Mari-jine vane, Heb, Franzove vane, Karlove vane, Frago, (direktni voz I in II. razreda), Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 10. uri zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. (Trst-Monakovo direktni vozovi I in II. razreda.) — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Osonni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj, ob 1. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 55 m zvečer. Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj osonni vlak z Du-naj via Amstetten, Monakovega, Inomosta, Franzens-festa, Solnograda, Lince, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, (Monakovo-Trst direktni vozovi I. in II. razreda) — Ob 7. uri 12 m zjutraj osonni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m dopoldne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzna, Prage, direktni vozovi I. in II. razreda, Budejovec, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregenca, Inomosta Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Št. Mo-horja, Fontabla. — Ob 4. uri 44 m popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Pon-tabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak z Du-naja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Osonni vlaki: Ob 8. uri in 44 m zjutraj, ob 2. uri 32 m popoldne in ob 8. uri 35 m zvečer. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 50 m zvečer, ob 10 uri 5 m le ob nedeljah in praznikih v oktobru, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih in samo v oktobru. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 8 m popoldne, ob 6. uri 10 m zvečer in ob 9 uri 55 m zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih in samo v oktobru. (1393)

C. kr. dražbeni urad

Dunaj
I., Dorotheergasse 17

prevzema za licitacije zupu-ščina, sobno pohištvo, zbirke, umetniške izdelke, specijali-tete, kakor sploh predmete vsake vrste.

Na'račnejša pojasnila in oglasila ob delavnikih od 8.—12. ure.

Št. 40 173.

Razglas.

V smislu §. 37 občinskega reda za deželno stolno mesto Ljubljano se javno naznanja, da so

proračuni o dohodkih in troških za l. 1902

1. mestnega zaklada,
2. mestnega ubožnega zaklada,
3. zaklada meščanske imovine,
4. ustanovnega zaklada,
5. mestne elektrarne,
6. mestnega loter. zaklada,
7. amortizacijskega zaklada me-stnega loterijskega posojila,
8. mestnega vodovoda in
9. mestne klavnice

že sestavljeni in bodo razgrnjeni v mestnem knjigovodstvu štirinajst dnij, in sicer od 13. do 27. novembra t. l. na vpogled, da vsakdo lahko navede svoje opazke o njih.

Mestni magistrat v Ljubljani

dne 12. novembra 1901.

Usak dan sveže

pošiljatve božičnih novitet.

Ravno je došla velika izbira damskih jop, paletotov, doubl in vatiranih suknenih ovratnikov, le v najfinejših komadih. Ravno tako tudi obleke za gospode in dečke v naj-finejših izpeljavah, vse ravno prišle mode. Vse blago se prodaja radi pomanjkanja prostorov za lastno ceno. (2461—3)

Angleško skladišče oblek.

Ljubljana, vogal sv. Petra in Resljeve ceste 3.

Za mnogobrojen obisk prosi s spoštovanjem

Oroslav Bernatović.

Ognjeslav Hunstelj

c. kr. orožniški postaje-vodja

Marica Hunstelj rojena Blažič

poročena.

(2480)

Radna

Orehov-Krenovica

dne 12. novembra 1901.

V prijazno uvaževanje!

Podpisane priporočam slavnemu občinstvu in prečastiti duhovščini svojo na sv. Jakoba trgu št. 6 v Ljubljani, nasproti cerkve nahajajočo se

špecerijsko in delikatesno trgovino

v kateri postrežem vsestranski z najboljšim, vedno svežim blagom po najnižji ceni.

Cenjene gospodinje opozarjam osobito na svojo doma s pomočjo najpripravljenega novega stroja žgano vsakovrstno kavo, katere ni zamenjati z drugo v kupčiji se nahajajočo tvorniško žgano kavo. — Velika zaloga garantirano pristnega ruma, konjaka, ruskega čaja in južnih vin.

Veseloštovanjem (2421—3)

Fran Bergant, špecerijska in delikatesna trgovina.